

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudkyně Mgr. Ing. Veroniky Baroňové a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobkyně: **B. M.**
zastoupená J. M.

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Brně**
sídlem Moravské nám. 1/1, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 2. 2016, sp. zn. ZKI BR-O-1/4/2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Zlínský kraj, Katastrální pracoviště Zlín (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 2. 11. 2015, č. j. OR-233/2015-705-8. Tímto rozhodnutím katastrální úřad nevyhověl nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy chyby v katastrálním operátu s odůvodněním, že se nejednalo o chybu v katastrálním operátu dle ustanovení § 36 zákona č. 256/2013 Sb., o

katastru nemovitostí, ve znění účinném pro projednávanou věc (dále jen „katastrální zákon“).

2. Žalobkyně podala dne 27. 7. 2015 ke katastrálnímu úřadu návrh na opravu chyby v katastrálním operátu v katastrálním území Zlín. Tímto chybným údajem měla být výměra _____ pozemku _____ parc. č. x, která – jak žalobkyně uvedla – je v katastru nemovitostí dle jejího názoru vedena v rozporu se zakoupením domu H. č. x, Z. na parc. č. st. x ve výměře 154 m² a pozemku parc. č. x ve výměře 226 m², vložky č. x Pozemkové knihy v kat. území Zlín, od původních vlastníků manželů J. a B. J., podle Smlouvy tržové ze dne 21. 4. 1932, čís. deníku x.
3. Katastrální úřad návrhu žalobkyně nevyhověl a údaj o výměře předmětného pozemku parc. č. x neopravil. Žalobkyně vyjádřila s neprovedením opravy svůj nesouhlas, a proto katastrální úřad zahájil správní řízení, které bylo dne 2. 11. 2015 ukončeno vydáním rozhodnutí, č. j. OR-233/2015-705-8. Tímto rozhodnutím katastrální úřad vyslovil, že se
1) nevyhovuje nesouhlasu žalobkyně s neprovedením opravy, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu dle § 36 katastrálního zákona; a že
2) údaje v katastru nemovitostí u parc. č. st. x a p. č. x v katastrálním území Zlín zůstanou v souboru popisných i geodetických informací beze změny.
4. Žalobkyně se proti tomuto rozhodnutí bránila odvoláním, o němž žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 2. 2. 2016, sp. zn. ZKI BR-O-1/4/2016, tak, že odvolání žalobkyně zamítl a prvostupňové rozhodnutí katastrálního úřadu potvrdil.

II. Obsah žaloby

5. Žalobkyně v podané žalobě uvedla, že při odprodeji domu H. č. x, Z., včetně pozemků, byl katastrálním úřadem vypracován geometrický plán čís. deníku 2721/31 na rozdělení pozemků parc. č. x a par. č. x. V knihovní vložce č. x na listu A. v bodech 4 a 5 byla proto zapsána nová výměra těchto pozemků. Odprodanými částmi nemovitostí podle Smlouvy tržové ze dne 21. 4. 1932, čís. deníku x, byly tedy dům č. x na parc. č. st. x, pozemek parc. č. st. x ve výměře 154 m² a pozemek parc. č. x ve výměře 226 m². V knihovní vložce č. x na listu A. pod bodem 7 byla dne 4. 11. 1939 sloučena část pozemku parc. č. x ve výměře 3 m² s pozemkem parc. č. x. Celková výměra odprodaných pozemků parc. č. st. x a parc. č. x tedy dle žalobkyně činila 383 m². K tomu žalobkyně doplnila, že v současné době je však na listu vlastnictví č. x v katastrálním operátu evidována celková výměra výše specifikovaných pozemků pouze 342 m², což je v rozporu s vlastnickými právy nabytými převodem od původních vlastníků manželů J. dle Smlouvy tržové ze dne 21. 4. 1932, čís. deníku x.
6. Žalobkyně se proto podanou žalobou domáhala provedení opravy chybně vedené výměry pozemku parc. č. x – 166 m² na výměru parc. č. x – 207 m², aby současně vedená výměra pozemku parc. č. st. x – 176 m² a výměra pozemku parc. č. x – 207 m² měla celkovou výměru obou pozemků 383 m²; a dále požadovala provedení nového zaměření vlastnické hranice mezi pozemky s domem H. č. x, Z. na jedné straně a pozemky s domem H. č. x, Z. na straně druhé; a náhradu nákladů soudního řízení.

7. V reakci na výzvu krajského soudu ze dne 8. 3. 2016, č. j. 30 A 36/2016 - 29, žalobkyně upřesnila petit podané žaloby tak, že navrhla, aby krajský soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný ve svém vyjádření úvodem poznamenal, že ve věci již dříve rozhodoval, a to rozhodnutím ze dne 18. 1. 2013, sp. zn. ZKI-O-134/718/2012, kterým potvrdil prvostupňové rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 8. 8. 2012, č. j. OR-113/2011-705-16. Ve věci „uložení povinnosti žalovanému opravit chybně uváděnou výměru parcely p. č. x z 167 m² na výměru 226 m² a uložení další povinnosti žalovanému provést nové zaměření vlastnické hranice mezi pozemky p. č. st. x a p. č. x na straně jedné a pozemky p. č. st. x, p. č. x a p. č. x na straně druhé“ pak bylo rozhodováno také Okresním soudem ve Zlíně, který usnesením ze dne 30. 1. 2013, č. j. 26 C 30/2013 - 15, řízení zastavil. Toto usnesení následně potvrdil Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, usnesením ze dne 14. 8. 2013, č. j. 59 Co 304/2013 - 36, kdy uvedl: „Jestliže žalobkyně až v odvolacím řízení tvrdí a dokládá, že o předmětných uplatněných nárocích bylo katastrálním úřadem rozhodnuto, je věcně příslušný rozhodnout o takové žalobě (...) soud ve správním soudnictví“.
9. Žalovaný měl dále za to, že katastrální úřad zcela vyčerpávajícím způsobem popsal důvody, které ho vedly k neprovedení opravy chyby v údajích v katastru nemovitostí, proto žalovaný jím vydané prvostupňové rozhodnutí v odvolacím řízení potvrdil. Ve svém vyjádření žalovaný připomněl v dané věci relevantní ustanovení katastrálního zákona, především § 51 a § 2 písm. g) tohoto zákona, dle kterých výměra není závazným údajem katastru nemovitostí, a jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku. V souvislosti s tím pak upozornil také na skutečnosti týkající se vyhlášení platnosti nového katastrálního operátu v katastrálním území Zlín (ke dni 31. 12. 1998), kdy po vyhlášení platnosti operátu dosavadní katastrální operát pozbyl platnosti a spolu s jeho vybranými částmi se stal archiválií. Po vyhlášení platnosti operátu byla v katastru nemovitostí u parcely č. st. x nově evidována výměra 176 m² a u parcely č. x výměra 167 m². Žalovaný dále doplnil, že závazným údajem katastru nemovitostí je mj. geometrické určení nemovitosti. V daném případě je přitom toto geometrické určení v katastru nemovitostí vedeno v souladu s ohlášením změny údajů o stavbě, kterou dne 20. 4. 2011 sama žalobkyně předložila katastrálnímu úřadu, jehož nedílnou součástí byl také geometrický plán č. zak. 5109-015/2004 ze dne 27. 6. 2004 pro vyznačení vnějšího obvodu budovy do katastru. Vyhotovitel tohoto geometrického plánu, Ing. R. K., provedl kromě jiného i zpřesnění geometrického a polohového určení předmětné hranice, kdy u parcely č. st. x zůstala beze změny evidována výměra 176 m², u parcely č. x pak nově výměra 166 m². Žalovaný uvedl, že zápis uvedených změn a zpřesněných údajů proběhl v rámci řízení sp. zn. Z-7829/2011, a tento je také dosud obsahem katastru (resp. obsahem katastru ke dni vydání napadeného rozhodnutí). Závěrem žalovaný konstatoval, že katastrální úřad je orgánem evidenčním, a tedy žalobkyní požadované úkony, aby žalovaný provedl nové

zaměření vlastnické hranice, katastrální úřad (kromě obnovy katastrálního operátu novým mapováním) nevykonává.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána včas [§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)], osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) a jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že žalobkyně ani žalovaný ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy nevyjádřili nesouhlas s takovým projednáním věci, ačkoli byli poučeni o tom, že nevyjádří-li svůj nesouhlas, bude se mít za to, že souhlas je udělen, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
11. Dle § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Krajský soud na úvod podotýká, že v posuzované věci je předmětem řízení otázka opravy chyby v katastrálním operátu upravená v ustanovení § 36 katastrálního zákona. Postupem podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona lze na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu opravit chybné údaje katastru, které vznikly
 - a) zřejmým omylem při vedení a obnově katastru,
 - b) nepřesností při podrobném měření, zobrazení předmětu měření v katastrální mapě a při výpočtu výměr parcel, pokud byly překročeny mezní odchylky stanovené prováděcím právním předpisem.Oznámení o provedené opravě nebo o tom, že opravu na návrh neprovedl, protože se nejedná o chybu, doručí katastrální úřad vlastníkovi a jinému oprávněnému (odst. 3 téhož ustanovení zákona). Sdělí-li do 30 dnů od doručení oznámení vlastníka nebo jiný oprávněný katastrálnímu úřadu, že s provedenou opravou nebo s tím, že se nejedná o chybu, nesouhlasí, vydá katastrální úřad rozhodnutí ve věci (odst. 4 zákona).
13. Krajský soud dále poukazuje na skutečnost, že co do svého znění a obsahu se ustanovení § 36 odst. 1 katastrálního zákona neodlišuje od ustanovení § 8 odst. 1 dříve platného a účinného zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „starý katastrální zákon“). Vypuštěna byla pouze možnost řešit opravou chyby zápisy, které byly provedeny na základě chybně sepsaných listin v případě opravy těchto listin. Je tedy zřejmé, že nová právní úprava, účinná od 1. 1. 2014, nepředstavuje žádnou zásadní změnu tohoto institutu, která by jakkoli ovlivnila dosavadní výklad daného ustanovení. Z tohoto důvodu lze také v dané věci v plném rozsahu aplikovat dřívější judikaturu správních soudů, která se již v minulosti danou institutem opravy chyby podrobně zabývala.

14. Krajský soud na tomto místě zároveň uvádí, že účelem institutu opravy chyby v katastrálním operátu je odstraňování rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu. Jedná se tedy o případy, kdy údaje zapsané v katastru neodpovídají obsahu v operátu založených podkladů, na jejichž základě se takové údaje obsahem katastru staly. Oprava chyby v katastrálním operátu tak slouží zejména k odstranění rozporu mezi stavem zápisů v katastrálním operátu a obsahem listin, které byly podkladem pro jejich zápis, založených ve sbírce listin katastrálního úřadu. Katastrální úřad pak může v řízení o opravě chyby v katastru činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin a nemůže řešit sporné právní otázky (k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2006, č. j. 2 As 58/2005 - 125, publikovaný pod č. 986/2006 Sb. NSS, či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 2. 2011, č. j. 5 As 88/2009 - 75, oba též dostupné na www.nssoud.cz).
15. V rozsudku ze dne 12. 5. 2016, č. j. 6 As 166/2015 - 27, dostupném na www.nssoud.cz, pak Nejvyšší správní soud k opravě chyby dále konstatoval: „Musí zde tedy existovat rozpor mezi údaji katastru a listinami založenými ve sbírce listin. Zápis v katastru je podmíněn jednak existencí listiny, jednak tím, že tato listina má určitý obsah, ze kterého vyplývá závěr o existenci či neexistenci určitých práv nebo povinností vztahujících se k nemovitosti. Při opravě chybného údaje katastru podle § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky, nemůže katastrální úřad vybočit ze své evidenční role a při rozhodování o opravě chybného údaje fakticky nalézat právo, tedy též posuzovat, za jakých podmínek práva vznikají, zanikají, mění se jejich obsah, přecházejí na jiné osoby.“
16. V návaznosti na výše uvedené pak krajský soud poukazuje také na ustanovení § 44 odst. 5 prováděcí vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální vyhláška“), podle kterého platí, že chybné určení výměry parcely opraví katastrální úřad podle platného geometrického určení.
17. V projednávané věci je přitom z hlediska vzneseného požadavku žalobkyně zásadní, že v roce 1998 proběhla v katastrálním území Zlín obnova katastrálního operátu přepracováním souboru geodetických informací dle ustanovení § 15 starého katastrálního zákona a dle ustanovení § 57 odst. 1 vyhlášky č. 190/1996 Sb., Českého úřadu zeměměřického a katastrálního ze dne 19. června 1996, kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb. (dále jen „stará katastrální vyhláška“). Katastrální mapa č. Zlín 8-2/43 tak byla z grafické podoby (z mapování v roce 1933) převedena do formy grafického počítačového souboru, tj. digitální katastrální mapy. Dne 15. 11. 1998 pak bylo v souladu s ustanovením § 16 starého katastrálního zákona zahájeno řízení o námitkách, kdy ve dnech 15. 11. 1998 až 15. 12. 1998 byl obnovený operát vyložen k veřejnému nahlédnutí v budově

katastrálního úřadu. Platnost obnoveného katastrálního operátu poté byla vyhlášena ke dni 31. 12. 1998. K tomuto dni také pozbyl platnosti dosavadní katastrální operát, který se spolu s jeho vybranými částmi stal ve smyslu § 17 starého katastrálního zákona archiválií. Po vyhlášení platnosti obnoveného katastrálního operátu přitom činila u pozemku parc. č. st. x nově evidovaná výměra 176 m² a u pozemku parc. č. x 167 m². Žalobkyně tedy měla svou případnou procesní obranu proti provedené obnově katastrálního operátu uplatnit v minulosti v rámci námitkového řízení.

18. Klíčovou je ovšem v dané věci také ta skutečnost, že následně dne 20. 4. 2011 sama žalobkyně předložila katastrálnímu úřadu ohlášení změny údajů o stavbě, jehož nedílnou součástí byl geometrický plán ze dne 27. 6. 2004, čís. plánu 5109-015/2004, pro vyznačení změny vnějšího obvodu stavby do katastru nemovitostí. Vyhotovitel tohoto plánu, Ing. R. K., provedl kromě zaměření přístavby domu č. 606 rovněž zpřesnění geometrického a polohového určení předmětné hranice spojené se změnou výměry pozemku parc. č. x, a to v souladu s ustanovením § 26 písm. c) staré katastrální vyhlášky, kdy změna parcely vznikla výpočtem s vyšším kódem kvality výměry (výpočtem ze souřadnic v systému S-JTSK) i při nezměněném geometrickém určení. U pozemku parc. č. st. x přitom zůstala výměra evidována beze změny ve výši 176 m², u pozemku parc. č. x byl v rámci řízení vedeném pod sp. zn. Z-7829/2011-705 zapsán zpřesněný údaj o výměře, která činila 166 m². Žalovaný pak v této souvislosti ve svém vyjádření k žalobě poukázal na skutečnost, že zápis výše uvedených změn a zpřesněných údajů katastru proběhl v rámci řízení Z-7829/2011 a tento stav je také dosud (resp. ke dni vydání napadeného rozhodnutí) obsahem katastru.
19. Ze spisového materiálu dále vyplynulo, že již v řízení o předchozím návrhu žalobkyně na opravu údajů v katastrálním operátu, které bylo vedeno podle tehdy platného a účinného zákona (tj. starého katastrálního zákona č. 344/1992 Sb.) a ukončeno vydáním rozhodnutí ze dne 18. 1. 2013, č. j. ZKI-O-134/718/2012, byla provedena kontrola správnosti výměr předmětných pozemkových parcel. Z protokolu o výpočtu ze dne 30. 7. 2012, založeným pod č. j. ZKI BR-O-1/4/2016-2 H, je přitom zřejmé, že výpočtem provedeným na základě lomových bodů je dána výměra pozemku parc. č. st. x po zaokrouhlení 176 m² a pozemku parc. č. x po zaokrouhlení 166 m². V době od vydání tohoto rozhodnutí do doby podání nového návrhu žalobkyně na opravu (podle nové právní úpravy) se přitom údaje souboru popisných informací nezměnily a nezměnilo se ani geometrické určení hranice.
20. Krajský soud tak s ohledem na vše výše uvedené ve shodě se závěry správních orgánů obou stupňů konstatuje, že v daném případě nenalezl žádný rozpor, který by zde existoval mezi údaji zapsanými v katastru nemovitostí a podklady evidovanými v dokumentaci katastrálního úřadu, a že by tedy na základě nesouladu údajů v katastru s podkladovými listinami došlo k chybě ve smyslu 36 odst. 1 katastrálního zákona, kterou by bylo nutno postupem podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona opravit. Jak již bylo uvedeno výše, je v této souvislosti rozhodné, že v rámci obnovy katastrálního operátu na území města Zlína došlo k převedení grafické katastrální mapy do podoby digitální, která mj. umožňuje přesnější určení plochy

pozemků, a tedy i zpřesnění výměr pozemků parc. č. st. x na 176 m² a v případě pozemku parc. č. x na 167 m². Následně, v roce 2011 katastrální úřad přistoupil k dalšímu zpřesnění výměry pozemku parc. č. x na 166 m², a to na podkladě vlastního ohlášení změny údajů o stavbě, které učinila a katastrálnímu úřadu předložila sama žalobkyně.

21. Pro úplnost lze dodat, že výměrou parcely se rozumí vyjádření plošného obsahu průmětu pozemku do zobrazovací roviny v plošných metrických jednotkách; velikost výměry vyplývá z geometrického určení pozemku a zaokrouhluje se na celé čtvereční metry; výměra parcely je evidována s přesností danou metodami, kterými byla zjištěna, přičemž jejím zpřesněním nejsou dotčena práva k pozemku [§ 2 písm. g) katastrálního zákona]. Z ustanovení § 51 katastrálního zákona dále vyplývá, že údaj o výměře nepatří mezi závazné údaje katastru. V daném případě přitom zpřesnění výměry pozemků v katastru nemovitostí neznamená, že by tím došlo k faktické změně pozemků žalobkyně v terénu. Faktický stav zůstal nedotčen, stejně jako nedošlo ke změně geometrického určení pozemků. Zpřesňující změna výměry má toliko evidenční charakter.
22. Krajský soud proto uzavírá, že předmětné změny v katastrálním operátu byly provedeny zcela v souladu se zákonem, a tudíž se v posuzovaném případě nemohlo jednat o chybu dle ustanovení § 36 katastrálního zákona. S ohledem na platnost obnoveného katastrálního operátu a s tím související pozbytí platnosti dosavadního katastrálního operátu pak krajský soud považoval za nadbytečné provádět dokazování žalobkyní předloženými listinami, které se váží k období, které platnosti obnoveného katastrálního operátu předcházelo.
23. K původnímu požadavku žalobkyně obsaženému v podané žalobě na provedení nového zaměření vlastnické hranice pak krajský soud uvádí, že institut opravy chyby ze své povahy nemůže zakládat, měnit ani rušit vlastnická a jiná věcná práva k nemovitostem. V tomto ohledu tedy ani není možné se prostřednictvím opravy chyby domáhat nového zaměření vlastnické hranice.

V. Závěr a náklady řízení

24. Krajský soud tak na základě výše uvedených skutečností neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
25. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého žalobce, který neměl ve věci úspěch, nemá vůči žalovanému právo na náhradu nákladů řízení před soudem a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a to ani v řízení před krajským soudem, ani v řízení o kasační stížnosti před Nejvyšším správním soudem. Krajský soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen,

který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 31. ledna 2018

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu